

УДК 657.372:336.71

DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-04](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-04)

Боднар О. А., кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, м. Миколаїв, Україна

ORCID: 0000-0002-0152-4290

e-mail: bodnaroa@mnau.edu.ua

Горька Л. А., здобувачка вищої освіти обліково-фінансового факультету, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ORCID: 0009-0002-7380-2752

e-mail: ludagorka2@gmail.com

Орешко А. Ф., здобувачка вищої освіти обліково-фінансового факультету, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ORCID: 00009-0004-5148-4073

e-mail: angelinaoreshko16@gmail.com

Облік і звітність фінансових інструментів у банківському секторі

Анотація. Досліджено теоретичні аспекти обліку і звітності фінансових інструментів у банківському секторі. Розглянуто поняття, економічну сутність та роль фінансових інструментів у забезпеченні стабільності банківської системи. Проаналізовано особливості обліку та звітності фінансових інструментів у банківському секторі в сучасних реаліях. Установлено основні проблеми практичного застосування МСФЗ, зокрема труднощі з оцінкою справедливої вартості, формуванням резервів за очікуваними кредитними збитками та забезпеченням достовірності звітності; в тому числі виокремлено проблеми, спричинені військовими подіями. Обґрунтовано перспективи розвитку системи обліку та звітності банків у контексті цифровізації, використання штучного інтелекту та розширення вимог до прозорості фінансової інформації. Результати дослідження можуть бути використані для підвищення ефективності облікових процесів у банках та вдосконалення управління фінансовими ризиками.

Ключові слова: облік; звітність; фінансові інструменти; МСФЗ; банківський сектор.

Bodnar Olena, PhD (Economics), Associate Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance, Mykolayiv National Agrarian University, Mykolayiv, Ukraine

Horka Liudmyla, higher education student, Accounting and Finance Faculty, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Oreshko Angelina, higher education student, Accounting and Finance Faculty, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Accounting and Reporting of Financial Instruments in the Banking Sector

Abstract. Introduction. This paper examines the theoretical, methodological and practical foundations of the accounting and reporting of financial instruments within the banking sector, in the context of financial globalisation and regulatory transformation. It emphasises the importance of accurately recognising, measuring and presenting financial instruments to ensure the transparency, reliability and comparability of financial information in banks.

Purpose. The study aims to substantiate methodological approaches to improving the accounting for and financial reporting of financial instruments in the banking sector in accordance with international standards (IFRS 7, IFRS 9 and IAS 32). The research focuses on identifying current challenges and defining key areas for improving the quality and analytical value of banking reports.

Results. The nature, categorisation and function of financial instruments in banking activities have been analysed. The regulatory framework governing the accounting and disclosure of financial instruments has been reviewed. The main practical implementation problems of IFRS requirements have been identified, particularly with regard to fair value measurement, the recognition of expected credit losses and the assessment of derivative instruments. The need for the automation and digital transformation of accounting systems, as well as the integration of analytical and artificial intelligence technologies, to improve risk assessment and reporting reliability has been emphasised.

---

¹Стаття надійшла до редакції: 11.11.2025

Received: 11 November 2025

Conclusions. *It has been established that the future development of the accounting and reporting of financial instruments in the banking sector depends on the harmonisation of national standards with IFRS, the digitisation of accounting processes, and the strengthening of the professional competence of specialists. The implementation of innovative technologies and analytical tools will enhance the transparency, comparability and efficiency of financial reporting within the banking system.*

Keywords: *financial instruments; accounting; reporting; banking sector; IFRS; fair value; digitalization.*

JEL Classification: M41, G21

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку фінансових ринків та зростання ролі банківських установ у забезпеченні економічної стабільності особливої актуальності набуває питання обліку та звітності фінансових інструментів. Складність, різноманітність і високий рівень ризику операцій з фінансовими інструментами потребують удосконалення методологічних підходів до їх відображення в бухгалтерському обліку.

Проблема полягає в тому, що чинна система обліку та звітності не завжди забезпечує достовірне й своєчасне відображення інформації про фінансові інструменти, що ускладнює процес прийняття управлінських рішень, оцінку фінансового стану банків та управління ризиками. Крім того, постійні зміни міжнародних стандартів фінансової звітності потребують адаптації національних систем обліку, що створює додаткові труднощі для банківських установ.

Постає необхідність у науковому обґрунтуванні сучасних підходів до вдосконалення обліку та звітності фінансових інструментів у банківському секторі, що забезпечить підвищення прозорості, надійності та порівнянності фінансової інформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика обліку та звітності фінансових інструментів у банківському секторі є предметом активних наукових досліджень вітчизняних учених, що зумовлено трансформацією фінансових ринків, посиленням регуляторних вимог і впровадженням міжнародних стандартів фінансової звітності.

Теоретико-методологічні засади розвитку бухгалтерського обліку і звітності в Україні в умовах євроінтеграції досліджено у працях С. Ф. Голова, який обґрунтовує необхідність гармонізації національної облікової системи з міжнародними стандартами та підвищення прозорості фінансової інформації. Автор наголошує, що адаптація МСФЗ є ключовим чинником забезпечення порівнянності та достовірності фінансової звітності, зокрема у банківському секторі [1].

Особливості складання фінансової звітності банківськими установами України висвітлено у дослідженнях О. К. Єлисеєвої та А. О. Нетети. У їхніх працях акцентовано увагу на специфіці відображення банківських операцій, складності структури фінансових активів і зобов'язань, а також на впливі регуляторних вимог Національного банку України на формування фінансової звітності [2].

Питання впровадження та дотримання міжнародних стандартів фінансової звітності ґрунтовно розглянуто у колективній монографії Т. І.

Єфименко, Л. Г. Ловінської та О. І. Ястремського, де проаналізовано кращі світові практики застосування МСФЗ, визначено проблеми їх імплементації в Україні та окреслено перспективи вдосконалення методології обліку фінансових інструментів у банківських установах [3].

Організаційні аспекти фінансового обліку в банках розкрито у роботах Д. А. Ковалевича, який досліджує особливості побудови облікової системи банків, її взаємозв'язок з управлінськими процесами та значення облікової інформації для прийняття фінансових рішень [4].

Значний внесок у дослідження проблем оцінки та відображення фінансових інструментів у звітності банків зробив Р. А. Слав'юк. У його монографії детально розглянуто класифікацію фінансових інструментів, методи їх оцінки, а також особливості розкриття інформації про фінансові активи і зобов'язання у фінансовій звітності банківських установ [8].

Нормативно-методологічну основу обліку фінансових інструментів формують міжнародні стандарти бухгалтерського обліку та фінансової звітності, зокрема МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» [5], МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» [6] та МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» [7], які визначають єдині підходи до визнання, оцінки, класифікації та розкриття інформації у фінансовій звітності банків.

Проблеми реформування системи бухгалтерського обліку в банківських установах України досліджуються у працях В. А. Фурсової, І. М. Шалун та І. Р. Лазебної, де обґрунтовано необхідність удосконалення нормативного регулювання, розвитку інформаційних технологій та підвищення професійної компетентності фахівців у сфері банківського обліку [9].

Вплив міжнародних норм обліку на формування фінансової звітності банківських установ України розглянуто у дослідженнях С. М. Хомового, Н. В. Хом'як та Н. О. Томілової-Яремчук, які доводять, що застосування МСФЗ сприяє підвищенню якості фінансової інформації та інтеграції вітчизняного банківського сектору у міжнародний фінансовий простір [10].

Окреме місце в системі джерел посідають нормативно-правові акти Національного банку України, зокрема Постанова НБУ № 153 «Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з похідними фінансовими інструментами в банках України», яка регламентує порядок обліку та

відображення деривативів у фінансовій звітності банків [11].

Водночас, незважаючи на значний науковий доробок, питання комплексного поєднання вимог МСФЗ, національного регулювання та цифрових технологій в обліку і звітності фінансових інструментів залишаються недостатньо систематизованими, що зумовлює актуальність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Формулювання цілей дослідження. є теоретичне обґрунтування особливостей обліку і звітності фінансових інструментів у банківському секторі України в сучасних реаліях.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) 32 «Фінансові інструменти: подання», фінансовий інструмент – це будь-який контракт, який призводить до виникнення фінансового активу в одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструменту власного капіталу в іншого. Фінансові активи охоплюють: грошові кошти та їх еквіваленти; дебіторську заборгованість; інвестиції в цінні папери (акції, облигації, векселі тощо); похідні фінансові інструменти (форварди, ф'ючерси, опціони, свопи). Фінансові зобов'язання – це боргові інструменти, які передбачають обов'язок банку сплатити певну суму коштів у майбутньому. До них належать депозити, кредити, емітовані облигації, а також зобов'язання за деривативами [5].

Фінансові інструменти відіграють центральну роль у діяльності банківських установ, оскільки вони забезпечують реалізацію основних функцій банків: посередництва у русі капіталу, формування прибутковості, управління ризиками та підтримання фінансової стабільності. Через операції з фінансовими інструментами банки залучають, розміщують і перерозподіляють ресурси між різними секторами економіки, сприяючи її ефективному розвитку. Передусім, фінансові інструменти виконують функцію залучення ресурсів. Банки використовують депозити, облигації та інші боргові інструменти для мобілізації тимчасово вільних коштів населення і підприємств. Ці кошти стають джерелом формування кредитного портфеля, інвестиційних операцій і поточної ліквідності банку.

Другою важливою функцією є розміщення фінансових ресурсів. Банки інвестують у різні фінансові активи (кредити, цінні папери, деривативи) з метою отримання доходу та диверсифікації ризиків. Рівень прибутковості банківської діяльності значною мірою залежить від структури портфеля фінансових інструментів та ефективності управління ним.

Крім того, фінансові інструменти є основним механізмом управління фінансовими ризиками. Використання похідних фінансових інструментів (форвардів, ф'ючерсів, опціонів, свопів) дозволяє банкам хеджувати валютні, процентні та кредитні

ризиками, що виникають у процесі фінансової діяльності. Це сприяє стабільності фінансових результатів і зниженню можливих збитків. Ще однією важливою роллю фінансових інструментів є забезпечення прозорості та ефективності звітності банків. Їх правильне відображення у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності дозволяє інвесторам, регуляторам і клієнтам об'єктивно оцінити фінансовий стан банку, його ліквідність і прибутковість [8, с. 6].

Фінансовий облік у банках повинен відображати реальні економічні процеси, забезпечуючи повноту, достовірність і порівнянність фінансової звітності. Це досягається через застосування міжнародних стандартів фінансової звітності, які встановлюють єдині підходи до визнання, оцінки, класифікації та розкриття інформації про фінансові інструменти. У такий спосіб забезпечується прозорість діяльності банків і підвищується довіра інвесторів, клієнтів та регуляторів.

У банківській практиці фінансові інструменти поділяються на фінансові активи, фінансові зобов'язання та інструменти власного капіталу. До фінансових активів належать грошові кошти, кредити, депозити, цінні папери, а також похідні інструменти. Фінансові зобов'язання охоплюють зобов'язання за депозитами, випущеними облигаціями, міжбанківськими кредитами, а також за деривативами. Інструменти власного капіталу представляють внески власників у статутний капітал банку.

Відповідно до міжнародних принципів, фінансовий інструмент визнається у бухгалтерському обліку тоді, коли банк стає стороною контракту, що визначає права та зобов'язання сторін. Первісна оцінка проводиться за справедливою вартістю з урахуванням витрат на здійснення операції. Подальша оцінка може здійснюватися за амортизованою собівартістю або справедливою вартістю, залежно від цілей використання інструменту та його характеристик [2, с. 148].

Згідно з МСФЗ 9, фінансові активи поділяються на три категорії:

- оцінювані за амортизованою собівартістю;
- оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід;
- оцінювані за справедливою вартістю через прибутки або збитки [6].

Такий підхід дозволяє враховувати не лише юридичну форму, а й економічну сутність фінансових операцій, що є надзвичайно важливим для достовірного представлення фінансового стану банку.

Фінансова звітність банківських установ повинна забезпечувати користувачів повною, об'єктивною та порівнянною інформацією про всі фінансові інструменти. У цьому контексті ключову роль відіграє МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», який визначає перелік обов'язкових розкриттів, зокрема: структуру фінансових активів і

зобов'язань, види ризиків (кредитного, валютного, процентного), методи оцінки справедливої вартості, а також політику управління ризиками [7].

Звітність банків повинна містити відомості про фінансові інструменти за видами, строками обігу, рівнем ризику, станом резервів та результатами переоцінки. Важливо, щоб інформація про знецінення активів, особливо кредитного портфеля, ґрунтувалася на моделі очікуваних кредитних збитків, що дозволяє своєчасно виявляти ризики неплатоспроможності позичальників.

У структурі фінансової звітності банків виділяють такі ключові форми:

- баланс (Звіт про фінансовий стан), де відображаються фінансові активи, зобов'язання та капітал;

- звіт про прибутки та збитки, у якому показується вплив змін у вартості фінансових інструментів на фінансовий результат;

- примітки до звітності, які розкривають методологію обліку, політику оцінки ризиків, структуру активів і зобов'язань [4, с. 989].

Незважаючи на активне впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності у банківському секторі України, залишається низка проблем, що ускладнюють достовірне та своєчасне відображення фінансових операцій у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності банківських установ.

Однією з головних проблем є недостатня гармонізація національного законодавства з вимогами міжнародних стандартів. Хоча банки України офіційно складають фінансову звітність за МСФЗ, на практиці існують відмінності у трактуванні окремих понять, зокрема «справедлива вартість», «очікувані кредитні збитки» та «знецінення фінансових активів». Ці розбіжності зумовлюють труднощі під час оцінки активів і формування резервів.

Крім того, чинна нормативна база, розроблена Національним банком України, не завжди оперативно адаптується до змін у міжнародному регулюванні. Унаслідок цього банки змушені самостійно розробляти внутрішні політики обліку, що призводить до різноспрямованості практичного застосування МСФЗ 9 у різних фінансових установах. Відсутність уніфікованих методичних рекомендацій створює ризик викривлення фінансової інформації, що знижує порівнянність звітності між банками.

Ще однією проблемою є недостатня деталізація регуляторних вимог щодо обліку похідних фінансових інструментів, таких як форварди, ф'ючерси, опціони та свопи. Через складність їх оцінки та обліку значна частина банків уникає активного використання деривативів, що знижує ефективність управління ризиками та обмежує можливості диверсифікації портфеля фінансових активів.

Важливою проблемою залишається визначення справедливої вартості фінансових інструментів. У

більшості українських банків відсутні розвинені внутрішні моделі оцінки, що відповідають вимогам МСФЗ. Це особливо актуально для інструментів, які не мають активного ринку, наприклад, для корпоративних облігацій або похідних контрактів. Через це банки часто використовують спрощені методи оцінки або орієнтуються на експертні судження, що знижує точність фінансової звітності [3, с. 71].

Складною є також процедура обліку очікуваних кредитних збитків. Модель ECL, передбачена МСФЗ 9, потребує великого обсягу історичних даних, аналітичних моделей і прогнозів макроекономічних показників. У більшості банків ці інструменти недостатньо розвинені, що ускладнює правильне визначення ступеня знецінення активів. Як наслідок, фінансові результати можуть бути викривлені через недооцінку або переоцінку кредитних ризиків.

Крім того, існують труднощі з відображенням результатів переоцінки фінансових інструментів у звітності. Зміни справедливої вартості можуть впливати як на прибуток, так і на інший сукупний дохід, залежно від категорії інструменту. Недостатнє розуміння цих відмінностей призводить до помилок у класифікації операцій і порушення принципу достовірного представлення фінансової інформації.

Значною перешкодою для ефективного ведення обліку фінансових інструментів є недостатній рівень автоматизації облікових процесів. У багатьох банках облік фінансових активів ведеться у кількох інформаційних системах, які не інтегровані між собою, що призводить до дублювання даних, технічних помилок і затримок у підготовці звітності. Відсутність єдиної бази даних також ускладнює проведення аналітичних розрахунків і формування управлінської звітності.

Сучасні вимоги до фінансової звітності передбачають не лише облік операцій, а й аналітичну оцінку ризиків, прогнозування можливих збитків і моделювання сценаріїв. Для цього потрібні автоматизовані системи з аналітичними модулями, здатні здійснювати розрахунки за моделями очікуваних збитків, процентного ризику чи валютної позиції. Проте більшість українських банків не мають достатніх ресурсів для впровадження таких технологій, що створює інформаційний розрив між реальними фінансовими ризиками та їх відображенням у звітності.

Не менш важливою є проблема кадрового забезпечення. Облік фінансових інструментів потребує високої кваліфікації бухгалтерів і фінансових аналітиків, які мають глибокі знання міжнародних стандартів і вміють працювати з цифровими платформами. На практиці спостерігається нестача фахівців такого рівня, що призводить до помилок у відображенні операцій і спотворення фінансової інформації.

Ще однією групою проблем є недостатня прозорість і відкритість інформації, що розкривається у фінансовій звітності банків. У багатьох випадках примітки до фінансових звітів містять лише мінімально необхідну інформацію, без детального опису методів оцінки, структури ризиків або внутрішньої політики управління фінансовими інструментами. Це знижує аналітичну цінність звітності для інвесторів, кредиторів і регуляторних органів.

Крім того, у банківській практиці все ще відсутня єдина система комунікації між підрозділами, що відповідають за бухгалтерський облік, ризик-менеджмент і фінансове планування. Через це відбувається розрив між управлінським і бухгалтерським обліком, а інформація про ризики або зміни в оцінці інструментів не завжди своєчасно передається до підрозділів, які формують звітність [4, с. 990].

Для подолання зазначених проблем доцільно вжити низку заходів, спрямованих на підвищення ефективності обліку та звітності фінансових інструментів.

Одним із головних напрямів перспективного розвитку є подальша гармонізація національної системи обліку з міжнародними стандартами фінансової звітності. Повна інтеграція вимог МСФЗ 9, МСБО 32 та МСФЗ 7 у регуляторну політику Національного банку України дозволить забезпечити порівнянність фінансової звітності вітчизняних банків із даними міжнародних фінансових інститутів. Очікується, що найближчими роками регулювання обліку фінансових інструментів зосереджуватиметься на деталізації підходів до оцінки справедливої вартості, розкриття ризиків, а також на впровадженні єдиних вимог до звітності за кредитними збитками [1, с. 14].

Одним із найперспективніших напрямів є автоматизація обліку фінансових інструментів. Банківський сектор активно переходить до використання ERP-систем нового покоління (наприклад, SAP, Oracle, Finastra), які інтегрують бухгалтерський, управлінський і аналітичний облік в єдине середовище. Такі системи дозволяють зменшити кількість ручних операцій, підвищити точність даних і скоротити час підготовки фінансової звітності. Важливе місце посідає також розвиток хмарних технологій і блокчейну в обліку. Завдяки цим технологіям банки отримують можливість забезпечити цілісність даних, захист інформації від несанкціонованих змін і створення єдиної бази для моніторингу фінансових інструментів у режимі реального часу.

Подальші перспективи розвитку обліку фінансових інструментів тісно пов'язані з використанням аналітичних технологій, машинного навчання та штучного інтелекту. Алгоритми штучного інтелекту здатні прогнозувати динаміку ринкової вартості

активів, автоматично оцінювати кредитні ризики та формувати рекомендації для коригування резервів за очікуваними збитками. Завдяки впровадженню Data Science-рішень у бухгалтерські процеси можливо створити інтелектуальні моделі обліку, які в режимі реального часу оцінюватимуть якість портфеля фінансових інструментів і формуватимуть прогнози щодо фінансової стабільності банку. Такі підходи дозволять не лише підвищити точність звітності, а й зробити її динамічною та орієнтованою на управлінські рішення.

У майбутньому значну увагу буде приділено розширенню вимог до розкриття інформації про фінансові інструменти, включно з деталізацією ризиків, методів оцінки, результатів переоцінки та політик управління капіталом. Це сприятиме підвищенню довіри до фінансової системи, зменшенню інформаційної асиметрії між банками, інвесторами та регуляторами. Зокрема, очікується впровадження публічного доступу до уніфікованої бази фінансових звітів, яка забезпечуватиме можливість порівняльного аналізу діяльності банків. Така практика вже поширена у країнах ЄС і позитивно впливає на розвиток конкурентного середовища та підвищення інвестиційної привабливості фінансового сектору [10, с. 122].

Підвищення ефективності обліку і звітності фінансових інструментів неможливе без підготовки висококваліфікованих кадрів. Перспективи розвитку галузі пов'язані з удосконаленням програм навчання бухгалтерів, фінансових аналітиків та аудиторів, які мають володіти знаннями у сфері МСФЗ, цифрових технологій і ризик-менеджменту. Важливою тенденцією стає поєднання бухгалтерських знань із навичками роботи з великими масивами даних (Big Data) і системами аналітичної звітності. У найближчому майбутньому фахівці з обліку фінансових інструментів повинні вміти не лише вести облік, а й аналізувати фінансові ризики, прогнозувати збитки, моделювати фінансові показники, що дозволить перетворити облік на стратегічний інструмент управління банківською діяльністю.

Одним із важливих векторів перспективного розвитку є інтеграція української банківської звітності у міжнародний інформаційний простір. Поглиблення співпраці з міжнародними фінансовими інститутами (МВФ, Світовим банком, ЄБРР) стимулює необхідність підвищення якості фінансової інформації та забезпечення її відповідності міжнародним вимогам [9, с. 1043].

Повномасштабні військові дії на території України суттєво змінили умови функціонування банківського сектору та загострили проблеми обліку і звітності фінансових інструментів. Воєнний стан спричинив зростання фінансових ризиків, порушення ринкових механізмів ціноутворення, зниження платоспроможності позичальників і підвищення ролі державного регулювання.

Однією з ключових проблем у воєнний період є ускладнення оцінки справедливої вартості фінансових інструментів. Обмежена ліквідність фінансових ринків та відсутність активного ринку для окремих інструментів зумовлюють застосування моделей оцінки, заснованих на професійному судженні, що підвищує ризик зниження достовірності звітності.

Особливої актуальності набуває облік знецінення фінансових активів. Погіршення платоспроможності позичальників і втрати активів у зонах бойових дій ускладнюють застосування моделі очікуваних кредитних збитків відповідно до МСФЗ 9 та призводять до істотних коливань фінансових результатів банків.

Таким чином, військові дії зумовлюють необхідність удосконалення методологічних підходів до оцінки, класифікації та розкриття інформації про фінансові інструменти, а також посилення ролі цифрових технологій і професійного судження у бухгалтерському обліку банків.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що система обліку і звітності фінансових інструментів

у банківському секторі України зазнає значного впливу як процесів цифровізації та гармонізації з міжнародними стандартами, так і наслідків повномасштабних військових дій. Воєнний стан суттєво загострив проблеми оцінки справедливої вартості фінансових інструментів, формування резервів за очікуваними кредитними збитками та забезпечення принципу безперервності діяльності банків. Обґрунтовано, що підвищення якості обліку та звітності фінансових інструментів потребує подальшої адаптації національного регулювання до вимог МСФЗ, розвитку цифрових облікових систем і розширення інформаційних розкриттів. Реалізація цих заходів сприятиме підвищенню прозорості та фінансової стійкості банківського сектору України в умовах воєнних і післявоєнних трансформацій.

Подальші наукові розвідки доцільно спрямувати на створення єдиного методологічного простору для обліку фінансових інструментів, узгодженого з міжнародними вимогами.

Література:

1. Голов С. Ф. Вдосконалення бухгалтерського обліку і звітності в Україні в контексті євроінтеграції. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2014. № 1. С. 3-17. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boau_2014_1_2.
2. Єлисеєва О. К., Нетета А. О. Особливості складання фінансової звітності банківськими установами України. *Наук. вісн. Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 11. Ч. 3. С. 147-150. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_11/119.pdf.
3. Єфименко Т. І., Ловінська Л. Г., Ястремський О. І. Моніторинг дотримання та забезпечення міжнародних стандартів фінансової звітності: кращі світові практики та перспективи запровадження в Україні. 2016. 170 с. URL: https://afu.kiev.ua/getfile.php?page_id=461&num=3.
4. Ковалевич Д. А. Організація фінансового обліку в банках. Мукачівський державний університет. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 9. С. 988-991. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/170.pdf.
5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 32 «Фінансові інструменти: подання». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_032#Text.
6. Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 «Фінансові інструменти». https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_009#Text.
7. Міжнародний стандарт фінансової звітності 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_007#Text.
8. Слав'юк Р. А. Фінансові інструменти: оцінка і відображення у звітності банків: монографія. Київ: УБС НБУ, 2015. 307 с. URL: <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/09/1-Mono-2015-Sloboda-FI.pdf>.
9. Фурсова В. А., Шалун І. М., Лазебна І. Р. Реформування системи бухгалтерського обліку в банківських установах. *Економіка та суспільство*. 2018. №18. С. 1034-1044. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-143>.
10. Хомовий С. М., Хом'як Н. В., Томілова-Яремчук Н. О. Розвиток та вплив міжнародних норм обліку на формування фінансової звітності в банківських установах України. *Економіка та управління АПК*. 2020. № 2. С. 115-123. URL: <http://rep.btsau.edu.ua/handle/BNAU/5956>.
11. Про затвердження Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з похідними фінансовими інструментами в банках України: Постанова Національного банку України; Інструкція від 26.12.2018 № 153. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0153500-18#Text>.

References:

1. Holov, S. F. (2014). Vdoskonalennia bukhghalterskoho obliku i zvitnosti v Ukraini v konteksti yevrointehratsii [Improvement of accounting and reporting in Ukraine in the context of European integration]. *Bukhghalterskyi oblik i audit*, (1), 3-17. http://nbuv.gov.ua/UJRN/boau_2014_1_2.
2. Yelysieieva, O. K., & Neteta, A. O. (2015). Osoblyvosti skladannia finansovoi zvitnosti bankivskymy ustanovamy Ukrainy [Features of financial reporting preparation by Ukrainian banking institutions]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, 11(3), 147-150. http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_11/119.pdf.
3. Yefymenko, T. I., Lovinska, L. H., & Yastremskyi, O. I. (2016). Monitorynh dotrymannia ta zabezpechennia mizhnarodnykh standartiv finansovoi zvitnosti: krashchi svitovi praktyky ta perspektyvy zaprovadzhennia v Ukraini [Monitoring compliance and ensuring

- international financial reporting standards: Best world practices and prospects for implementation in Ukraine]. https://afu.kiev.ua/getfile.php?page_id=461&num=3.
4. Kovalevych, D. A. (2017). Orhanizatsiia finansovoho obliku v bankakh [Organization of financial accounting in banks]. *Ekonomika i suspilstvo*, 9, 988-991. https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/170.pdf.
  5. Mizhnarodnyi standart bukhhalterskoho obliku 32 "Finansovi instrumenty: podannia" [International Accounting Standard 32 "Financial Instruments: Presentation"]. (2012). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_032#Text.
  6. Mizhnarodnyi standart finansovoi zvitnosti 9 "Finansovi instrumenty" [International Financial Reporting Standard 9 "Financial Instruments"]. (2012). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_009#Text.
  7. Mizhnarodnyi standart finansovoi zvitnosti 7 "Finansovi instrumenty: rozkryttia informatsii" [International Financial Reporting Standard 7 "Financial Instruments: Disclosures"]. (2012). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_007#Text.
  8. Slaviuk, R. A. (2015). Finansovi instrumenty: otsinka i vidobrazhennia u zvitnosti bankiv [Financial instruments: Evaluation and presentation in banks' reporting]. Kyiv: UBS NBU. <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/09/1-Mono-2015-Sloboda-FI.pdf>.
  9. Fursova, V. A., Shalun, I. M., & Lazebna, I. R. (2018). Reformuvannia systemy bukhhalterskoho obliku v bankivskykh ustanovakh [Reforming the accounting system in banking institutions]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 18, 1034-1044. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-143>.
  10. Khomovyi, S. M., Khom'iak, N. V., & Tomilova-Yaremchuk, N. O. (2020). Rozvytok ta vplyv mizhnarodnykh norm obliku na formuvannia finansovoi zvitnosti v bankivskykh ustanovakh Ukrainy [Development and influence of international accounting standards on financial reporting formation in Ukrainian banking institutions]. *Ekonomika ta upravlinnia APK*, (2), 115-123. <http://rep.btsau.edu.ua/handle/BNAU/5956>.
  11. National Bank of Ukraine. (2018, December 26). On approval of the Instruction on accounting for transactions with derivative financial instruments in banks of Ukraine (Resolution No. 153). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0153500-18#Text>.

Ця робота ліцензована Creative Commons Attribution 4.0 International License